

ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ Ε' — ΑΡΙΘ. 234

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ)

18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1904

Η ΕΠΙΔΡΟΜΗ

Ο Έβραϊκός πυρετός, οστις ενέκτη-
φεν από τινών μηνών εις τὴν Νῆσον μας,
λαμβάνει δυστυχῶς ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέ-
ραν ἐπικινδυνότεραν τροπὴν, καθιστάμε-
νος κακοήτης.

Εὐτυχῶς—οὐδὲ ἦτο δυνατόν νὰ συμ-
βαῖνῃ ἄλλως—καὶ τὰ νήπια τῆς Κύ-
πρου ἀκόμη ἀντιλαμβάνονται, ὅτι πλή-
ρης καὶ παντελὴς καταστροφή ἐπικρέμ-
εται ἐκ τούτου εἰς τὴν πατρίδα μας.

Ο ἀπελθὼν Μ. Ἀρμοστής εἰχε δη-
λώσῃ, ὡς ἐνθυμούνται πάντες, πρὸ τοῦ
Νομοθετικοῦ Συμβουλίου, μὲ τὸν ἐπιση-
μότερον τρόπον, ὅτι ἡ Κύπρος δὲν πρέ-
πει νὰ φοβῆται ἀποικισμὸν Έβραίων.
Ἐν τούτοις, ἀπ' αὐτῆς ἐκείνης τῆς στιγ-
μῆς κατὰ διαβολικὴν σύμπτωσιν τὸ Έ-
βραϊκὸν ρεῖθμα πρὸς τὴν Νῆσον μας ἡ-
ξήθη εἰς ἀνατάρχτον καταμὸν.

Ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἐδιδάχθημεν ὑπὸ
τῆς σκληρᾶς πείρας ἐπείτην πῶστιν ἴδει
νὰ δίδωμεν εἰς οὐρανὸν τοτε διαδιδάσωσιν
τοῦ ἀπελθόντος Ἀρμοστοῦ, εἶναι ἐπι-
πλέον γνωστὰ ὅχι μόνον εἰς ἡμᾶς ἀλλὰ
καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον αἱ ἀρχαὶ καὶ ἡ
δέξια τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας ἐπὶ τῆς
Έβραϊκῆς υποθέσεως.

Καὶ τὰ πράγματα δυστυχῶς μέχρι
τουδε μᾶς ἐδίδαξαν ὅτι οἱ Κύπριοι δὲν
πρέπει νὰ περιμένωμεν, ὅτι ἡ Μεγάλη
Βρετανία, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰς
ὅλως ἐκτάκτους συνθήκας τῆς Κύπρου,
θα μεταβάλῃ χάριν αὐτῆς τὰς ἰδέας ταύ-
τας καὶ ἀρχὰς τῆς.

Τοιουτοτρόπως οἱ Κύπριοι μένωμεν
ἐν τῇ ἐλαχίστῃ Κυβερνητικῇ ἀρω-
γῇ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο. Τουναντίον
μάλιστα εἶναι φανερόν, φανερώτατον, ὅ-
τι ἔχομεν ἐναντίον μας τὴν Ἀγγλικὴν
Κυβέρνησιν.

Τὸ πρέπει λοιπὸν νὰ πράξωμεν ὅπως
ἀποκρούσωμεν τὸν δλεθρὸν, οστις ἀπει-
λεῖ καὶ ἡμᾶς τοὺς ζῶντας καὶ τὰς μελ-
λούσας γενεάς καὶ αὐτὴν τὴν ἔθνικὴν
ὕψιπτον τῆς πατρίδος μας;

Εἶναι προφανές ὅτι τὰ συλλαλητήρια

καὶ τὰ δημοψήφισματὰ μόνον δὲν ἀποτε-
λοῦσι σημεῖον εἰμὴ πρωτογενὴ μετὰ ἀ-
μύνης. Ἐντελὸς ἀνωρελὴ. Δυστυχῶς
ὅμως οἱ πολιτευόμενοι μᾶς τὰ λαμβάνου-
σι ἀκόμη ὑπὸ σπουδαίαν ἐκπόσιν καὶ συν-
τάττουσι δημοψηφίσματα, ἅτινα θὰ ὑπο-
βληθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν μετὰ ἑξ μηνῶν!

Ἀλλ' εὐτυχῶς ἡ ἰδιωτικὴ δράσις ὑ-
πέδειξε διὰ τὴν περιστάσιν ἀποτελεσμα-
τικώτατον μέσον ἀμύνης. Ἐχομεν τὸ
λαμπρὸν παράδειγμα τῆς υποθέσεως
τῆς Τύμβου.

Ὅσοις προκίετα ὁ δλεθρὸς ἐπὶ τῇ
μῆτι νὰ στρέψῃ τὴν κατακτητικὴν
βουλήν, τῶν ἐναντίων ἱστώ καὶ ἐνὸς
τετάρτου στρέψματος Κυπριακῆς γῆς ἀ-
σχηματίζονται αὐτοσχημὶ ὅμοιοι Ἑλ-
ληνὸν Κυπρίων καὶ ἀεγοράζωσι τὸ ἐ-
καπελούμενον αἶμα τῆς γῆς μας. Εἰ-
σοδεύονται πρὸς τὴν ἐκπαιτῶσιν ἰσως
ἐνίστη καὶ θυσιάζονται ἀνὰ τὴν ἑλπίδα.
Ἐλπίουσιν ἀπ' αὐτῆς ἀρετῆς αὐτῶν ἐκ
τῶν Ἑλλήνων τῆς Κύπρου. Ὅχι.

Ἀναμφιδόλως ὅμως ὑφίσταται ὁ φό-
βος τῆς ἐξαντλήσεως τῶν Κυπρίων εἰς
τὸν ἀγῶνα τοῦτον. Καὶ ἀπευθυνόμενοι
πρὸς τοὺς ἐν τῇ ξένῃ ἀδελφοὺς—πρὸς
πάντα Ἑλληνας, πρὸς πάντα φίλον τῆς
Κύπρου—εὐτυχῶς δὲ ἔχει καὶ πολλοὺς
καὶ διακεκριμένους—ἐπικαλούμεθα πάν-
των τὴν ἀρωγὴν εἰς τὸσφύηλδον ἀγῶνα.

Ἀς μᾶς βοηθήσωσιν οἱ ἐπιχειρηματι-
αὶ ἐν τῇ ξένῃ ἀδελφοὶ διὰ τῶν κεφαλαί-
ων των, ἅτινα δὲν θὰ χαθῶσιν. Ἀς μᾶς
βοηθήσωσιν οἱ δυνάμειοι καὶ διὰ τοῦ κα-
λάμου καὶ διὰ τῶν ἱεργειῶν των.

Ἡ ἐξαγορὰ λοιπὸν τῶν ἀπειλούμε-
νων κτημάτων ἱστώ ἐπὶ τοῦ παρόντος
τὸ μέσον τῆς ἀμύνης μας.

Ἐὰν δέ, ὃ μὴ γένοιτο, ἤθελέ ποτε
κατατῆ καὶ τοῦτο ἀλισυτελὲς πρὸ τοῦ
Έβραϊκοῦ χειμάρρου, τότε ἀράγε αἱ
182,000 τῶν Ἑλλήνων τῆς Κύπρου
δὲν θὰ δειξῶσιν εἰς τοὺς ἐπιδρομῆς ὅτι
δύνανται νὰ προστατίσωσι τοὺς
εἰς αὐτῶν;

“ΑΥΛΑΙΑ”

Εἰς ἄλλην στήλην δημοσιεύομεν κατὰ
μετέφρασιν ἐκ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερ-
νήσεως ἐπιστολὰς προσφάτως ἀνταλλαγείας
μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἀποικιῶν καὶ
τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως.

Ο κ. ἐπὶ τῶν Ἀποικιῶν Ὑπουργός ἐ-
θεώρησεν ἀναγκαῖον καὶ καλὸν ὅπως πλη-
ροφρηθῇ καὶ ὁ Κυπριακὸς λαὸς τὸ περιεχό-
μενον τῶν ἐπιστολῶν τούτων, ὧν ἡ ὑπό-
θεσις, ἂν ἐκληθῶσι πρὸς στιγμὴν, ὡς ἱστο-
ρικὰ ἔγγραφα, ἔχει οὕτω:

Ἀντίτυπον τοῦ Παραρτήματος τῆς Ἐφη-
μερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰς ὃ ἐδημοσιεύθη
τὸ γνωστὸν ἀποχαιρετιστήριον πρὸς τοὺς Κυ-
πρίους διαγγέλμα τοῦ πρῶην Ἀρμοστοῦ ἡ-
μῶν, ἀπεστάλη—κατὰ φυσικὸν λόγον—καὶ
εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἀποικιῶν, καὶ ἀ-
νεγνώσθη ὑπὸ τοῦ κυρίου Ὑπουργοῦ.

Ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Διαγγέλματος
τούτου λαβὼν ἀφορμὴν ὁ κ. Α. Λούττελ τοῦ
ἔγραψε πρὸς τὸν πρῶην Ἀρμοστὴν Κύπρου
ἐπιστολὴν ἐν ᾗ λέγει ὅτι μὴ ἐνδιαφέρον-
τος ἀνέγνωσε τὸ πρὸς τοὺς Κυπρίους Διαγ-
γέλμα του, καὶ ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ ἐκφράσῃ εὖ-
τῳ τὴν ἐκτίμησιν του διὰ τοὺς ἐνθέρμους
καὶ ἀραιούς κόπους οὓς κατέβαλεν ἐν τῇ ὑ-
πηρεσίᾳ τοῦ Στέμματος.

Κατὰ πόσον ἐνδιαφέρει τοὺς Κυπρίους νὰ
πληροφρηθῶσι τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστο-
λῆς ταύτης, εἶναι εὐκόλον καὶ προσίτον εἰς
πάντα νὰ ὀρίσῃ. Καὶ ἡ ἐπιθυμία τοῦ κ. Ὑ-
πουργοῦ—γνωρίζοντος ἀναμφιδόλως τὴν ἀ-
κρίτησιν τῶν Κυπρίων πρὸς τὸν πρῶην
Ἀρμοστὴν των—ὅπως πληροφρηθῶμεν τὰ
τῆς ἐπιστολῆς μένει... ἀνεξήγητος!

Τὸ αὐτόχημα ὅμως εἶναι ὅτι ὁ κ. ἐπὶ τῶν
Ἀποικιῶν Ὑπουργός ἐκφράζει τὴν ἐκτίμη-
σιν του πρὸς τὸν πρῶην ἡμῶν Ἀρμοστὴν διὰ
τοὺς κόπους του ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ ἐ-
πὶ τῇ ἀποχωρήσει αὐτοῦ ἐκ τοῦ
ἐνεργετοῦ σταδίου. Περὶ Κύπρου οὐδὲ λέξιν.

Ο κ. Ὑπουργός συνετάτα τῷ ὄντι
παρέκαμψεν ἕνα ὕψλον. Καὶ δὲν ἐλησμέ-
νησ, φαίνεται, ὅτι ὁ πρῶην Ἀρμοστής ἡ-
μῶν μὴ τὴν Κυβερνητικὴν του χεῖρα τὸν
ὤθησε νὰ στέλλῃ πρὸς τὴν Κύπρον κενὰ
Διαγγέλματα καὶ λόγους—καὶ ἀπειλὰς ἐν-
στε—εἰς στιγμὰς ἀκριβῶς κατὰ τὰς ὁποίας
ὁ Κυπριακὸς λαὸς μὲ ὅλως θὰ ἐπρόσδεχεν
εἰς Διαγγέλματα περὶ ριζικῶν μεταρρυθμί-
σεων, καὶ πρὸς ἀγμάτων ἐπὶ τέλους.

Ὅπως δὲ ποτε τὴν ἀκρίτησιν τοῦ κ.
Ὑπουργοῦ, τὴν ἐκφράσιν τῆς ὁποίας οἱ Κύ-
πριοι ἐκλήθησαν νὰ πληροφρηθῶσι, ἐπιθυ-
μοῦμεν νὰ χαρακτηρίσωμεν ἀπλῶς ὡς
ἀύλαϊαν τῆς ληξείας ἐπταπράκτου
ἀποτυχίας!

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΧΑΛΙΑ

Τι άλλο ήμπορεσαν παρά εκπληξίς και ελπίς να είνε αι εντυπώσεις από τα αρχαιολογικά μας πράγματα του Αγίου αρχαιολόγου, οστις διατρίβει εν ταύθα;

Εάν ίσχυέ ποτε ν' άκούση όποιον ήτο τὸ ἀληθές και πραγματικόν ἀρχαιολογικόν ἐν Κύπρῳ καθιστώσας, ἀναμφιβόλως δὲν ἐπίστευσεν, ἢ μάλλον ήτο ἀνώτερον τῶν δυνάμεϊν του νὰ τὸ πιστεύσῃ.

Ερχεται ἐκ Κρήτης, μετὰ τῆς ὁποίας συνέδεσε τὸ ὄνμα του διὰ λαμπρῶν δεσμῶν, ὅπου ἀφῆκε ἀξιοπρεπέστατον ἀρχαιολογικὸν καθιστώσας, και εὐρίσκει τὸ ἐν Κύπρῳ δάσκαρον!

Ἀναμφιβόλως εἰσαδήποτε ἐρχόμενος εἰς τὴν νῆσον μας ἐξωθεν θὰ ἐκάλυπτε τὸ πρόσωπόν του διὰ νὰ μὴ βλέπῃ. Πολὺ περισσότερον εἰς ἀγγλὸς ἐπιστήμων, διακεκριμένος τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ και τῆς τέχνης μύστης, οστις γνωρίζει ὅτι καίτοι τὴν Κύπρον ἀπὸ εἰκοσιπέντε ἐνιαυτῶν ἐξουσιάζει ἡ πατρίς του, νέμεται ὅμως αὐτὴν ἢ δεδήλωσις και ὁ δανδαλισμός. Ὅστις εἶδεν ἐκ τοῦ πλησίον ὅτι ἡ Κρήτη, εὐθὺς ὡς ἀπειδιάσθη εἰς αὐτὴν ὁ Ἕλλην Ἡγεμονίδης, πέρων τὴν ἐλευθερίαν, εἰσήγαγε νόμον ἀνάλογον πρὸς τὴν σημασίαν τοῦ πράγματος, ἐξασφαλίζοντα εἰς αὐτὴν και τὴν κτήσιν τῶν θησαυρῶν τῶν προγόνων, και τὴν θέσιν μεταξὺ τῶν πεπολιτισμένων τόπων.

Ἐν Κύπρῳ ἀκόμη και σήμερον, λήγοντος τοῦ 1904, προστατεῖται τὰ ἀρχαιότητάς ὁ νόμος τῆς 20ῆς Σεφὲρ 1,291! Θὰ τὸ ἐμαθε δεδαίως ὁ Ἀγγλὸς ἀρχαιολόγος. Προστατεῖται! Κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε εἰς εἰσδηποτε Μουσείον και τοῦ παλαιοῦ και τοῦ νέου κόσμου νὰ συναντᾷ τις αἰθεύσας ὁλοκλήρους πλήρεις Κυπριακῶν ἀρχαιοτήτων, και ἐξακολουθητικῶς ἀκόμη νὰ καταρτιζῶνται τισαῦται. Κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ὁ κόσμος τῶν ἐπιστημῶν και τῶν φιλοτιχῶν νὰ δύναται νὰ μελετᾷ τὴν ἀρχαίαν Κυπριακὴν τέχνην εἰς ὅλα τὰ ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου οὐχὶ ὁμως εἰς τὴν κοιτίδα τῆς. Κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ὁ θεμέλιος λίθος ἐνδὸς Μουσείου, ὅπου θὰ ήτο ἐν τῶν πολυτιμωτέρων τοῦ κόσμου, νὰ μὴ ἔχῃ κατατεθῇ ἀκόμη μέχρι τῆς σήμερον.

Ἄλλο δὲ τόσον δύναται νὰ προστατεύσῃ τὰς ἀρχαιότητας τὸ νέον Νομοσχέδιον ὅπου συνετάχθη ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Χείνς Σμιθ Πασσά. Ὅπου ὁ ἀντικαταστήσῃ τὸν Νόμον τῆς 20ῆς Σεφὲρ 1291. Ὅπου—εἶνε περιττὸν νὰ λεχθῇ τίποτε ἄλλο περὶ αὐτοῦ—παραδίδει τὰς Κυπριακάς ἀρχαιότητας εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Ἀρμοστοῦ, και εἰς τὰ φῶτα ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῶσων ἀνομοίων στοιχείων ὡς εἶνε ὁ Ἀρμοστής, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, και οὕτω καθιζήσῃ!

Ἐν τῷ μεταξὺ εἰ Κύπριοι χάνουσι κατ' ἑτέρας ἑκατοντάδας χιλιάδων λιρῶν ἐνεκα τῆς ἀνυπαρξίας Μουσείων και Ἀρχαιοτήτων, χάνουσιν ἐπὶ πλέον τὴν ὑπόληψιν τῶν πεπολιτισμένων ἀνθρώπων.

Και θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἀκούωσι μὲ δαμέντας τὰς χεῖρας τοὺς λόγους τῶν

Ἡ ΕΒΔΟΜΑΣ

ΠΙΔΟΣ ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑΣ

Θὰ προσέσῃ και ἡ Κύπρος μερικὰς χυλοδοίους πλάκας εἰς τὰ νέα θωρηκτὰ μας, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐν πάσῃ περιπτώσει θὰ ἐπαναπαυθῇ ἡ Ἀλληνική τιμὴ και ἡ λοιπὴ ὑπαρξὶς τοῦ ἔθνους.

Ἡ προθυμία τευλάχιστον μὲθ' ἧς ἐν Λευκωσίᾳ και πανταχῶς τῆς Κύπρου ἐγένετο ὑποδεκτὸς ὁ κατάλογος διὰ τὸ Λαχεῖον τοῦ Στόλου, αὐτὴν τὴν ἐλπίδα δίδει.

Ἡ προθυμία αὐτὴ δεδαίως πρέπει νὰ βίῃ οὐδέναυσα, μέχρι τοῦ σημείου εἰς ὃ εἶεν νὰ φθάσῃ. Καὶ εἶναι τὰ πρῶτα—δυστυχῶς—κυπριακά χρήματα, τὰ συλλεγόμενα σήμερον διὰ τὸν Στόλον, χωρὶς ὅμως και εἰ ἐγγραφόμενοι διὰ λοχεῖα νὰ ἀποβλίπωσιν οὐδὲ κατὰ δεύτερον λόγον εἰς τὰ κέρδη, θεωροῦντες μᾶλλον τὰ δίδεμένα ὡς ὑποχρεωτικὴν συνεισφοράν. Εἶνε ἡ γενικὴ ἀντίληψις.

Ἡ ἰδέα τῆς ἰδρύσεως τοῦ Λαχεῖου ὑπὲρ τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου ἰσχυρῶς ἀποδεικνύεται τῷ ὄντι ὡς ἐξέχως πρακτικὴ.

ΜΕΤΑΜΕΣΟΝΥΚΤΙΟΣ ΣΕΙΣΜΟΣ

Ἡ σεισμικὴ δόνησις, ἡ συγκλονίσασα τὴν Λευκωσίαν τὴν νύκτα τοῦ παρελθόντος Σαββάτου εἶνε, μετὰ τὴν μεγάλην τοῦ 1895, ἡ ισχυροτέρα ἐφ' ὅσας περιώζει ἡ μνήμη τῶν ζώντων.

Τὴν 2αν ὥραν πρὸς 15' μετὰ τὸ μεσονύκτιον συνέβη ἡ δόνησις αὕτη, λίαν αἰσθητὴ ὥστε νὰ ἐξυπνήσῃ και θαδῶς κοιμώμενοι, κυματοειδῆς, ἢ διεκλινόμενοι ἐκ Ν. πρὸς Β., και διαρκείας περίπου δώδεκα λευτερολέπτων, ἐξασθενούσῃ δὲ μετὰ πᾶν κύμα. Ὅπως ὥστε, εἰ ἀντιληφθέντες αὐτὴν ἀπὸ τοῦ πρῶτου κύματος, συνεκλονίσθησαν και ἀπὸ ἀγωνίαν, παρακλονισθόντες τὴν δόνησιν και ἀναμείνοντες νὰ ἐκνεύσῃ.

Ἡ δόνησις ἐγένετο αἰσθητὴ και ἀλλοχού τῆς Νήσου. Δυστυχῶς δὲ καίτοι ἐν αὐτῇ οἱ σεισμοὶ δὲν εἶνε σπάνιοι, εἶνε ὁμως σπάνια—σπανιώτατα—τὰ σεισμιόμετρα.

ΠΩΣ Θ' ΑΛΛΑΞῃ Ο ΚΟΣΜΟΣ

Νὰ ἡ φοβερώτερη ἀνακάλυψις τῆς ἡμέρας, ἐρχομένη και αὕτη ἐξ Ἀμερικής:

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν εἰδικαὶ ἐπιστήμονες ἐδημοσίευσαν ἔχθασιν εἰς τὴν ὁποίαν λέγουσι ὅτι εἰς ἐπὶ 150 κατοίκων τοῦ Σικάγου εἶνε φρενοβλαβῆς, και εἰς ἐπὶ 5 ἔχει προδιδῆσθαι εἰς τὴν παραφροσύνην. Κατὰ τὰ τελευταῖα δέκα ἔτη ἡ ἐπίστασις τῆς φρενοπαθείας ήτο ὀρμητικὴ, και μάλιστα περισσότερον εἰς τὸ Σικάγον ἢ εἰς ἄλλαν πόλιν.

Ὁ Δόκτωρ Τζαϊνς Π. Λόντε ἐπὶ πλείον ὀηλεῖ ὅτι τὸ ἥμισυ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου θὰ εἶνε φρενοβλαβῆς 500 ἔτη ἀπὸ σήμερον, ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας τοῦ ζῆν, και εἰ μετὰ 200 ἀκόμη ἔτη τὸ πλεῖστον τῆς Κανακασίας φύλης θὰ εἶναι παράφρονες.

Ὁ πολιτισμός θὰ ἐξαλειφθῇ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, λέγει, ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς Ἀσίας βερβάρων.

Ἰπουργῶν τῶν Ἀποικιῶν, τὰ διαγέλματα, τὰς διαβεβαίωσεις, τοὺς ἐναρκτηρίους λόγους, τὰς δηλώσεις, τὰς ἐκθέσεις και τὰς ὑποσχέσεις τῶν Ἀρμοστῶν, ὅτι ἐλάχιστα τοῖς λείπουσιν, ὅτι ἡ Νῆσός των ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κατατάσσεται μεταξὺ τῶν εὐνομουμένων χωρῶν τοῦ κόσμου!

ΕΣΤΕΡΙΚΑ ΝΕΑ

(Τηλεγραφήματα Ρέουτερ.)

ΔΙΑ ΤΩΝ ΔΑΡΔΑΝΕΛΛΙΩΝ

Λονδίνον, 28 Σεπτ.

Τὸ ρωσσικὸν ἐθελοντικὸν ἀτμόπλοιον «Νίζνι Νοβογρόδ» διηλθε τὰ Δαρδανέλια χθὲς, κατευθυνόμενον εἰς Κρήτην και Πόρτ Σάιτ, ὅπου θ' ἀναμείνῃ διαταγὰς.

Ἀνεπέτασεν ἐμπορικὴν σημαίαν. Δὲν φέρει ὁπλισμόν.

ΡΩΣΣΟΙ ΕΙΣ ΚΡΗΤΗΝ

Λονδίνον, 29.

Τὸ «Νίζνι Νοβογρόδ» ἔφερε 1000 στρατιώτας μέρος τῶν ὁποίων ἀπεβίβασεν ἐν Κρήτῃ ὡς φρουράν.

Τὸ πλοῖον νῦν ἀναμένει ἐν Πόρτ Σάιτ περαιτέρω ὁδηγίας.

ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΣΑ ΤΗΣ ΓΗΣ

ΛΙΜΝΑΙ ΜΕ ΕΥΩΔΙΑΣ

Ροδόχρου ὕδωρ και ἁλᾶτινοι κρυστάλλοι.

Εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἀσίαν, παρὰ τὴν Κασπίαν Θάλασσαν, ὑπάρχει μία λίμνη ὠρείου ροδίνου χρώματος, ἐν ᾗ εἰ ὄχθαι τῆς καλύπτονται ἀπὸ κρυστάλλων ἑλατὸς λευκοῦς ὡς ἡ χιών. Ἀπὸ τὸ ὕδατος τῆς λίμνης ταύτης ἀναδίδεται οὐσία ὡς ἀπὸ ἔνθης. Τὸ χρῶμα και ἡ οὐσία ὑποτίθεται ὅτι προέρχονται ἐκ φυτῶν εἰς τὰ βάθη.

Μία τῶν μακροτέρων λιμνῶν τοῦ κόσμου εἶνε ἡ περιφημὴς Ἀσφαλτώδης Λίμνη εἰς τὴν νῆσον τῆς Ἀγίας Τριάδος. Ἡ λίμνη αὕτη κατέχει ἑκτασίαν ἐναντιοῦντα εἰς ἑκατομμύρια, και ἡ ἐπιφανεία τῆς ἀποτελεῖται ἐκ μεγάλης μάζης ἐπιπλασθέντος πύσσης, διαρρηγμένης ἀπὸ φλέβας καθαροῦ ὕδατος. Ὅμοια λίμνη ὑπάρχει καὶ ἐν Βενεζουέλα.

Ἡ Ἀσφαλτώδης Λίμνη εἶναι ἐκπορεύων μέρος διὰ τὴν ἔσραψιν, ὅτι ὅλη ἡ περίεξι ἀτμόσφαιρα εἶναι πακορεσμένη μὲ ἐπιπλασθεῖς ἀτμοὺς, και ἐκ τοῦ κέντρου τῆς λίμνης ἀναβλύζει πηγὴ βουττικῆς πίσεως, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐπιπλέουσι και διαρρήγνυνται πομφόλυγες περιέχουσαι πολὺ φρικτὸν ἄερα.

Οἱ ἐργάται προχωροῦσιν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς λίμνης ταύτης και ἐκπομπέουσι μεγάλας πλάκας πίσεως, ἐξαγομένης εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Τὴν ἐκπομένην ὁμως πρῶταν ἢ ὀψί, ἢν εἰ ἐργάται εἶχον σπάθην, πληροῦται πάλιν μὲ πίσσαν ἀναβλύσανσαν κατὰ τὴν νύκτα, οὕτως ὥστε ἡ προμήθεια φαίνεται ἀνεξάντλητος.

Ἡ παρὶδοξος αὕτη λίμνη ἀνεκαλύφθη ἀπὸ τοῦ Σίρ Οὐάιλτερ Ράλεϋ, οὐγενοῦς συγχρόνου τῆς Ἑλισάβετ, ὅτε ἐπεβιάσθη εἰς Ἀγίαν Τριάδα κατὰ τὸ 1595 πορευόμενος εἰς τὰς ἐσβολὰς τοῦ ποταμοῦ Ὁρνίκου πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς μυθιστορικῆς χώρας τοῦ χρυσοῦ Ἑλ Δοράδο.

Μία ἄλλη παράδοξος λίμνη καίται ἐπὶ χερσονήσου ἐξαχούσης ἐντὸς τῆς Κασπίας Θάλασσης. Ὁλόκληρὸς ἡ ἐπιφανεία τῆς λίμνης ταύτης καλύπτεται μὲ φλοῖον ἑλατὸς τόσον πυκνὸν και ισχυρὸν ὥστε δύναται νὰ ἱσχυρῶς νὰ διελθῇ ἀσφαλῶς.

πρὸς τὸν λίμνα.

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

Ο ΕΒΡΑΪΚΟΣ

ΠΥΡΕΤΟΣ

- Τέλος σοβαρᾶς υποθέσεως.
- Ραδιουργία.
- Ἡ ἐπιδρομὴ ἐξακολουθεῖ.

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ Τσιφλικοῦ τῆς Τύμβου ἐπιρατώθη ὀριστικῶς.

Τὴν πρῶαν τῆς προχθὲς Τετάρτης οἱ Κύπριοι ἀγοραστὰι μετέβησαν εἰς τὴν Κτηματολόγιον Λευκωσίας μετὰ τοῦ ἀφικόμενου ἐπὶ τούτῳ ἐξ Ἀλεξανδρείας ἀντιπροσώπου καὶ γαμβροῦ τῆς ἰδιοκτητρίας Κυρίας δὲ Λαυρῆς, καὶ ἐκεῖ συνεπληρώθησαν εἰς τὴν ἀγορὰν, μεταβιβαθείσης τῆς κυριότητος τοῦ κτήματος, καὶ μετρηθεῖσάν τῶν 1700 λιρῶν, ἥτοι τοῦ ἀντιτίμου.

Τὰ παρασκήνια.

Ἀφ' ἧς στιγμῆς, ὡς ἀνεγράφομεν, ἦλθεν ἡ συγκατάθεσις τῆς ἰδιοκτητρίας, οἱ προτιμᾷ νὰ πωλήσῃ τὸ κτῆμα τῆς εἰς τοὺς Κυπρίους, οἱ διαφιλονικούντες τὴν ἀγορὰν Ἑβραῖοι δὲν ἔμειναν ἡσυχοί. Τοὺς ἔκαμε νὰ ἐκμανῶσι κυριολεκτικῶς ἐπὶ τοιαύτῃ λείᾳ ἐξίφυγι τῶν χειρῶν τῶν.

Μάτην ὅμως προσέφεραν πρὸς τὴν ἀξιότιμον ἰδιοκτήτριαν 2,100 λίρας, πλειονοτέρας εὐτὼ τῶν μετόχων Κυπρίων κατὰ 400 ὅλας λίρας. Μετὰ σπανίας τῷ ὄντι γέννησεν ὁ εὐγενὴς ἀντιπρόσωπος τῆς Κυρίας δὲ Λαυρῆς ἀπέρριψε τὴν προσφορὰν ταύτην.

Ἄλλου εἴδους ἀπόπειραι.

Ἐννοεῖται, οἱ Ἑβραῖοι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀρκεσθῶσιν εἰς τὴν ἰσχυρὰν ἀλλως τε ἀπόπειραν ταύτην.

Καὶ ἰστρίψαν τὰς ἐνεργείας τῶν εἰς αὐτοὺς τούτους τοὺς ἀγοραστὰς, καὶ ἐν γένει πάντα ἄλλον ἐν τῇ ὑπόθεσι.

Εἰς ἕνα τῶν ἐκ Λευκωσίας μετόχων—καὶ ἀναφέρομεν τὸ ὄνομα τοῦ πρὸς τιμὴν τε—τὸν κ. Γεώργιον Ἰωαννίδην, προσέφεραν 40 λίρας ὡς ἀμοιβὴν ἵνα ἀπόσχη τῆς μετοχῆς, γινώσκοντες ὅτι ἡ ἀποχὴ αὐτοῦ θὰ ἐναυάγει τὴν ὑπόθεσιν, καθόσον μέσον αὐτοῦ πρὸ πάντων θὰ ἠύρσκοντο τὰ χρήματα.

Περὶ τὸν δὲ νὰ προσθέσωμεν ὅτι ὁ κ. Γ. Ἰωαννίδης μετ' ἀγανακτήσεως ἀπέρριψε τὴν πρότασιν ταύτην.

Παρά τοὺς χωρικοὺς.

Ἐπίσης οἱ Ἑβραῖοι ἰστρίψαν τὰς ἐνεργείας τῶν καὶ εἰς τοὺς χωρικοὺς τῆς Τύμβου ἵνα γεννήσῃσι μὲ πάντα τρόπον δυσχερείας. Οὕτω ἐγεννήθη τὸ ζήτημα ὅτι τὸ ὕδωρ δὲν ἀνήκει εἰς τὸ κτῆμα, ὅτι τὸ αὐλάκι δὲν ἀνήκει ἐπίσης, καὶ οὕτω καθέξῃ. Διένειμαν δὲ εἰς τοὺς χωρικοὺς καὶ ὑποσχέσεις νὰ κάμωσι τὸν ἕνα διευθυντὴν καὶ τὸν ἄλλον ἐπιστάτην τοῦ κτήματος.

Εὐτυχῶς μόνον ἐλίγη βραδύτης ἐπῆλθεν εἰς τὴν ὀριστικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος, καὶ τὸ μόνον ὅπερ, κατάρθωσαν οἱ Ἑβραῖοι ἦτο νὰ πείσωσι τινὰς τῶν χω-

ρικῶν μετόχων νὰ ἀρήσωσι τὰς μετοχὰς τῶν.

Εὐθὺς ὅμως ἀνέλαβον τὰς μετοχὰς ταύτας συμπολιταὶ μας ἐν οἷς καὶ ὁ κ. Ἀχιλλεὺς Χριστοφίδης, καίτοι τὸ πρᾶγμα εἶναι ἐκτὸς τῶν ἐργασιῶν του, ὅστις, ὡς ἀνεγράψαμεν καὶ ἄλλως ἐργάσθη πρὸς λύσιν τῆς ὑποθέσεως ὑπὲρ τῶν κατοίκων.

Οἱ νέοι ἰδιοκτῆται.

Τὸ ὅλον κτῆμα διηρίθη εἰς 12 ἰσας μετοχὰς. Οἱ νέοι δὲ καὶ ὀριστικοὶ ἰδιοκτῆται εἶναι δέκα.

Ἐκ τούτων οἱ κάτκειοι τῆς Τύμβου Μιχαὴλ Νικολάου Σιακαλλῆς, Κωνσταντῆς Χατζηγιῶργη, Λεῖκης Ἀντωνῆ, καὶ Μιχαὴλ Χ. Παπανικολάου, εἶνε ἕκαστος κύριος ἐνὸς δωδεκάτου.

Ἐκ τῶν Λευκωσιακῶν δὲ ἰδιοκτητῶν, εἰς κ. κ. Ἀχιλλεὺς Χριστοφίδης, Κλεῖτος Ε. Χριστοδουλίδης (διὰ τὸν χωρὶκὸν Σιακρὴν Ἠλία), Γ. Ε. Χριστοδουλίδης, καὶ Μιχαὴλ Χριστοδούλου Τύμβιος (διὰ τὸν χωρὶκὸν Φιλιππὴν Ἠλία) εἶνε ἐπίσης κύριοι ἕκαστος ἐνὸς δωδεκάτου.

Οἱ δὲ ἐκ Λευκωσίας κ. κ. Γεώργιος Ἰωαννίδης καὶ Μιχαὴλ Χ. Τύμβιος εἶνε κύριοι δύο δωδεκάτων ἕκαστος.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω καὶ ἄλλοι συμπολιταὶ μας—μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀναφέρομεν τὸν ἱερόν κ. Α. Θεοδότου—ἐργάσθησαν πᾶσι δυνάμει καὶ ἀφιλοκερδῶς πρὸς ἀπόκρουσιν τοῦ κινδύνου.

Ἡ ἐπιδρομὴ ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς.

Ἑβραῖοι, ἐννοεῖται, δὲν παύουσιν ἐρχόμενοι εἰς τὴν Νῆσόν μας πρὸς ἐγκατάστασιν, ἰδίως δὲ ἐκ Ρωσσίας οἱ λιποταχταὶ τοῦ στρατοῦ. Οὗτοι κατεδύονταί ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὸ Ἑβραϊκὸν πλέον κτῆμα, τσιφλίκι «Κούκλια».

Ἡ παρὰ τῶν ἐπιδρομῶν δὲ ζήτησις κτημάτων εἶνε εἰς τὸ ζήτημα τῆς, στριψάντων τὴν προσοχὴν τῶν κυρίως εἰς τὴν εὐφωρτέραν καὶ ὡραιότεραν τῶν καὶ λάρων τῆς Κύπρου, τὴν τῆς Ἰταλίας—Μαργκοῦ, ὅπου ὑπάρχουσι πολλὰ κτήματα εἰς χεῖρας Ἰθαμάνων.

Ἐλπίζεται ὅτι οἱ πολῖται τῶν γειτονικῶν εἰς τὰ κτήματα ταῦτα πόλεων θὰ ἀπαρτίξωσι τὸν πυρῆνα τῆς ἐνεργείας πρὸς ἐξαγορὰν τῶν ἐπιλουμένων κτημάτων, κατὰ τὸ ἀνώτερον πάντως ἐκείνου παραδείγμα τῆς ἐν Λευκωσίᾳ δράσεως.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ

Ο. Μητροπολίτης Κυρηνεῶς.

Ἡ Αὐτοῦ Πανιερότης ὁ Μητροπολίτης Κυρηνεῶς περὶ τοῦ σήμερον ἡ αὐριὸν τὴν θρησκευτικὴν αὐτοῦ περιόδιον ἀνὰ τὰ διαμρίσματα Μόρφου καὶ Ορεινῆς.

Ἡ Αὐτοῦ Πανιερότης ἐγένετο πανταχοῦ δεκτὸς ὑπὸ τῶν ἐν Χριστῷ τέκνων του μετ' ἐνδείξεων σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης εἰς πᾶν δὲ χωρίον ἔτιλει τὴν θείαν λειτουργίαν, ἐκῆρυττε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπηθύονε πατρικᾶς νοουθεσίας πρὸς τὸν λαόν.

Ἡ δὲ Αὐτοῦ Πανιερότης νῦν ἀρχεῖται τῆς περιόδιος του ἐν Σολείᾳ, καὶ θὰ περᾶτωσιν καὶ ταύτην ἐν τῷ δεκάπεντι ἡ ἐποσινήμερον.

Ἡ ΕΓΓΡΕΞΗΚΕΙΑ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΩΗΝ ΑΡΜΟΣΤΗΝ

(Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύονται τὰ ἀκόλουθα :

Ἡ ΑΠΟΧΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ
ΣΕΡ ΟΥ. Φ. ΧΑΙΥΝΣ ΣΜΙΘ
ΕΚ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης ὁ Δ. χειριζόμενος τὴν Κυβέρνησιν ἐνηριστηθὲν νὰ διατάξῃ τὴν ἐφημερίαν τοῦ ἀπελευθέρου ἀγγέλματος ὅπερ ἐλήφθη παρὰ τοῦ Ἐντιμετάτου Ὑπουργοῦ.

19 Σεπτεμβρίου, 1904.

(Ὁ ὑπουργὸς πρὸς τὸν Δ. χειριζόμενον τὴν Κυβέρνησιν.)

Δόκουν Στρήτη,
9η Σεπτεμβρίου, 1904.

Κύριε,

Λαμβάτω τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσω ὑμῖν ἐντίγραφον ἐπιστολῆς τῆς ὁποίας ἔλαβον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπιυθύνω πρὸς τὸν Ἰ. Οὐ. Χαίυνς Σμιθ, Κ. Ο. Μ. Γ., Μίγαν Ἀρμυστὴν Κύπρου, ἐπὶ τῇ ἀποχωρήσει αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἀξιωματος τούτου καὶ ἐκ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας.

Διατίθω κ. κ.

(Ὑπογρ.) ΑΛΦΡΕΔ ΑΥΤΤΕΛΤΟΝ.

(Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ὑπουργοῦ πρὸς τὸν πρῶτον Ἀρμυστὴν μας.)
31030/1904.

Δόκουν Στρήτη,
9η Σεπτεμβρίου, 1904.

Κύριε,

Διέταχθην ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Αὐττελτον νὰ σὰς πληροφερῶ ὅτι ἔλαβον παρὰ τοῦ Διχειριζομένου τῆς Κυβερνήσεως τῆς Κύπρου ἀντίτυπον τῆς ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 20ης λήξαντος, περιέχον διάγγελμα ὅπερ ἔχει ἀπευθύνῃ πρὸς τὸν λαόν τῆς Νήσου ἐπὶ τῇ λήξει τῆς κυβερνήσεώς σας.

2. Ὁ κ. Αὐττελτον ἀνέγνωσε τὸ διάγγελμα τοῦτο μετ' ἐνδιαφέροντος, καὶ ἐπιθυμεῖ, κατὰ τὴν λήξιν τοῦ μακροῦ δημοσίου σταδίου σας, νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἐκτίμησιν του διὰ τοῦτος ἐνδύμους καὶ ἀρείδας ἀγῶνας ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Στάτματος.

Εἰμαι, κ. κ.,

(Ὑπογρ.) Κ. Π. ΛΟΥΚΑΣ.

ΛΟΥΖΙΝΙΑΝΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

Προχθὲς εἶδομεν τρία ἀργυρὰ νομίσματα ἐκ τῶν ἐξέδόντων, ὡς ἐγράφομεν εἰς τὸ παρελθόν φύλλον, ἐν Μόρφου.

Τὰ δύο ἦσαν τοῦ Βασιλέως Πίτρου (1359—1369,) τὸ δὲ ἄλλο ἦτο τοῦ Βασιλέως Οὐγου (1205—1218,) εἰς εἶδος ὅπου ἐνδιαφέροντος παρὰ τὸ μέγεθος τῶν.

Ἐκ τῆς μεγάλης δὲ ποσότητος μεταξὺ μόνον τριῶν ἐξ αὐτῶν, δύναται τις νὰ συμπεράνῃ ὅτι ὁ ἀποθηκαῖος εὐτὶς εἰς τὴν ὁρίαν θὰ ἔκαμνε συλλογὴν τῶν νομισμάτων ὅλων τῶν Βασιλέων τῆς Λουζινιανῆς δυναστείας!

ΕΚ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

(Ανταποκριτοῦ μας)
ΜΟΡΦΟΥ

15 Σεπτεμβρίου.

Ἡ ἀστυνομία συνέλαβε περὶ τοὺς 20 χωρικοὺς, καταγινόμενους παρὰ τὴν θάλασσαν, ἐν ἡμέλει εἰς ἀνιούσιν ἀρχαίων ἀντικειμένων. Λέγεται δὲ ὅτι εὖρον καὶ ἐπώλησαν πολλὰ πύλιννα ἀγγεῖα καὶ τρεῖς ἀμφορεῖς ἐφ' ὧν ὑπάρχουν κοσμήματα.

Ο σεισμός.

Τὴν νύκτα τοῦ παρελθόντος Σαββάτου περὶ ὥραν 3ην μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἐγένετο ἐκδητὴ ἐλαφρὰ δόνησις σεισμοῦ, διαρκήσασα δευτερόλεπτά τινα.

Ἡ πανηγυρὶς τοῦ Σταυροῦ.

Πολυπληθεστέρᾳ ἢ κατὰ προηγούμενα ἐτη ἐγένετο ἡ Πανηγυρὶς τοῦ Σταυροῦ ἐν Κάτω Ζωσίᾳ τῇ 13ῃ Τρίτῃ. Ἀθροίσαντες πρὸς τὸν ἐκ τῶν περὶ, ἰδίως δὲ ἐκ Μερφου. Ὁ διδάσκαλος κ. Βελάρης διὰ γλώττης καταληπτὴς ὡμώλησε πρὸς τὸ πύκνόν ἐκκλησίασμα, ἀναπτύξας τὴν σημασίαν τῆς ἑορτῆς. Οἱ κάτοικοι πολὺ φιλοφρόνως ὑπεδέχθησαν τοὺς προσελθόντας πανηγυριστάς, εἰνίτες κατὰ πάντα ἔμειναν ἡδυσταστοί.

Οἱ Ἑβραῖοι.

Πληροφοροῦμαι ὅτι ἀτήματά τινα ἐν ταῖς ἀνέχοντα εἰς ἰδιοκτησίαν ἐκ Λευκωσίας, πωλεῦνται κατ' αὐτάς εἰς Ἑβραίους.

Τὸ ταμειοῦτήριον.

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἐγένετο ἡ πρώτη συνέδριος τοῦ «Ταμειοῦτικου Συνδέσμου». Τὴν μέχρι τοῦδε κοινωφιλῆ πορίαν τοῦ Συνδέσμου τοῦτου ἠθέλησαν ἀναδιατάξαι τινες, οὐδὲν κοινὸν μετ' αὐτοῦ ἔχοντες. Εὐτυχῶς ὑπερίσχυεν ἡ εὐνεία τῶν ὁρθῶς σκεπτομένων, καὶ οὕτως εἶναι βεβαίον ὅτι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ὁ «Σύνδεσμος» θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπιφειλῶς ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῆς κοινωνίας μας.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἀγορά Λευκωσίας.

Παρασκευὴ, 17/30 Σεπτεμβρίου.

Κριθάρια τὸ κοιλόν	γρ.	11—2
Σιτάριον	»	26—27
Βρώμη	»	9—10
Ὄρεθος ἐντόπιος	»	25—26
Γλυκάνισος ἡ ὀκᾶ	»	3
Μαυρόκοκκος	»	3 3/8
Λιναρόσπορος	»	1 3/8
Κουκιὰ ξηρά	»	1 1/4
Ἀλευρά ὁ σάκκος	»	200
Ρακή σοῦμα 20 βαθμ. ἡ ὀκᾶ	»	2
Οἶνοι μαῦροι τὸ γομάρι	»	95—155
» γλυκοί	»	140—150
Ἐλαια ἡ λίτρα	»	21—22
Γεώμηλι ἡ ὀκᾶ παράδ.	»	20—30
Μαλλία ἡ λίτρα	»	25

Ἀποικιακά.

Κηρός ἡ ὀκᾶ	γρ.	32
Ἀγγλικά δοῦζια ὁ σάκκος	Γρ.	178
Ζάχαρις ὁ	»	325—330
Καφὲς ἡ ὀκᾶ	»	10—11
Σάπων Τριπόλεως	»	7 1/2
Ἑλλ. α'. ποιοτ. Σκλαβοῦ- νου-Σημίτη ἡ ὀκᾶ	γρ	5 3/4—6
» » ἄλλων ἐργαστ. β' ποι.	»	5 3/4
Πετρέλαια ρωσσ., τὸ χιλότιον	»	71—72
Λίρα Ἀγγλίας πρὸς γρ.		182

ΟΙ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΤΟΥ 1904

Πόσοι εἶναι ἐν ὅλῳ.

Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύονται τὰ ἐνόματα τῶν δημοδιδασκάλων εἰνίτες κατὰ τὸ ἔτος 1904 ἀπέκτισαν τὰ προσόντα πρὸς ὑπηρεσίαν εἰς δημοσια σχολεῖα λαμβάνοντα ἐπιχορήγησιν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἕλληνες καὶ Ἑλληνίδες.

Ἕλληνες δημοδιδασκαλοὶ εἶνε 12 τὸ ὅλον, ἐξ ὧν εἰς πρωτοβάθμιας, πέντε δευτεροβάθμιας, καὶ ἑξ ἑκτεροβάθμιας. Ἐκ τούτων πάλιν ἑπτὰ εἶναι ἐκ τοῦ Διδασκαλείου τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου, καὶ εἰ πέντε ἔλαβον τὸ πτυχίον τῶν κατὰ τὴν ἐξετάσεων πρὸ εἰδικῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπείας.

Διδασκάλισσαι ἑλληνίδες εἶνε τὸ ὅλον ὀκτώ, ἐξ ὧν αἱ τρεῖς πρωτοβάθμιας, 2 δευτεροβάθμιας καὶ 3 ἑκτεροβάθμιας. Ἡ μία εἶνε τοῦ Διδασκαλείου τῆς Σμύρνης, αἱ δὲ λοιπαὶ ἑπτὰ ἐκ τοῦ Παρθεναγωγείου Λευκωσίας.

Ο θωμανοί.

Ὁθωμανοὶ διδάσκαλοι τῆς φουρνίδος τοῦ 1904 εἶναι τὸ ὅλον 23, ἐκ τῶν ὁποίων εἰς πρωτοβάθμιας, ἑπτὰ δευτεροβάθμιας, καὶ δεκαπέντε ἑκτεροβάθμιας. Δύο εἶνε ἐκ τοῦ Ἰδαδίου τῆς Βηρυτοῦ, εἰς ἐκ τοῦ Ἰδαδίου τῆς Σίδας, εἰς ἐκ τοῦ Διδασκαλείου τῶν Ἀδάνων, δύο ἐκ τοῦ Ἰδαδίου τῆς Λευκωσίας, καὶ εἰ λοιποὶ δεκαεπτὰ ἔλαβον τὸ πτυχίον τῶν κατὰ τὴν ἐξετάσεων πρὸς τὴν εἰδικὴν ἐξεταστικὴν ἐπιτροπείαν.

Ὁθωμανίδες διδάσκαλισσαι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο δὲν ὑπάρχουσι νύαι.

CARDIFF

Παρά πολὺ ἐνδιαφέρουσα
γνωστοποίησις.

ΚΑΡΒΟΥΝΑ ΚΑΡΔΦ
ἀρίστης ποιότητος.

Εἰς τὰς ἀποθήκας μας Λάρνακος, Λευκωσίας καὶ Βαρυσίων πωλοῦμεν
ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ ΚΑΡΒΟΥ-
ΝΟΝ ΚΑΡΔΙΦ. (γαλάνθρακας.)

Ἡ πώλησις του, ὡς ἐνεργουμένη οὐχὶ δι' ἀντιπροσώπων, ἀλλὰ παρ' ἡμῶν τῶν ἰδίων, εἶναι συμφερωτάτη διὰ τὸν ἀγοραστήν.

Διότι τοῦτο ἀπαλλάττει τὴν πραγματείαν τῶν ἐξέδων προμηθείας ἀντιπροσώπων. Κατ' ἀκολουθίαν τὸ παρ' ἡμῶν πωλούμενον Κάρβουνον Κάρδιφ εἶναι εὐθυνότερον παντὸς ἄλλου ἐν Κύπρῳ πωλουμένου Κάρβουνου.

Ἐτι δὲ συμφεροτέραν κάμνει τὴν πραγματείαν ἡ ἐξαιρετικὴ ὑπεροχὴ τῆς ποιότητος.

Ἡ πρώτη δοκιμὴ ἀρκεῖ νὰ πείσῃ πάντα ἀγοραστήν.

Φ. καὶ Σ. Νικολαΐδης.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΣΑΙΩΝΑ

Τὸ δι' Αἰγύπτου ἐξωτερικὸν ταχυδρόμιον τῆς ἐβδομάδος ταύτης ἀφίκετο ἐν Λευκωσίᾳ μόλις χθὲς τὸ μεσονύκτιον, καθυστέρησαν ἡμερᾶς κατὰ 24 ὥρας.

Τὸ τακτικὸν ἀγγλικὸν ἀποκλειστικὸν τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα εἶχεν ὑποστῆ δάβρην ἐνφ' ἀπέκλειεν ἐκ Λάρνακος. Ἡ δάβρην ὅμως ἐπιδιωρθώθη ἐν τῇ τριτῇ ὥρᾳ, καὶ εἶνε ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ τις ὅτι ἐκ τούτου προέκυψεν ἡ γιγαντιαία καθυστέρησις.

Σημειωτέον ὅτι καὶ τὸ Γαλλικὸν τῆς δεκαπενθήμεριδος καθυστέρει ἐπὶ δύο ἡμέρας, ἐν τῇ ἐν Μασσαλίᾳ ἀπεργίας, καὶ τὸ Κιζιδιέ, ἐπαναλαδὸν μόλις χθὲς τὰς προσεγγισίας.

Εὐρίστη εὐτὼ ἡ Νῆσός μας—ἀν καὶ οὐχὶ διὰ πρώτην φοράν—εἰς πραγματικὸν ἀποκλεισμόν. Πόλλαι συμπολιταὶ μας ἐπανακάμπτουσι ἐξ Ἀθηνῶν, παραχρυσίζουσι ἀπὸ δύο ἐβδομάδων ἐν Μερσίνα, ἀγαμένοντες εὐκαιρίαν!

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

«Ἡ Κεντρικὴ Μεσαορία»

Ἐν Πραστεῖφ (Μεσαορίας.)

Ὁ ἐκ τῶν ἡμετέρων καὶ φιλοπροσώπων κατοίκων τοῦ χωρίου Πραστεῖφ κ. Γ. ΠΑΚΟΥΛΑΣ ἔδωκεν ἐκ τῆς μεγάλης πλατείας τοῦ εἰρημίου χωρίου αἱ τῆς ἀμαρτοῦ Ἰδοῦ Λάρνακος—Λευκωσίας καλλίστην καὶ εὐρύχωρον Ξενοδοχείον, μετὰ δύο πατωμάτων, ὑπὸ τὸ ὄνομα

«Ἡ Κεντρικὴ Μεσαορία»

Τὸ οἰκῆμα τοῦ Ξενοδοχείου τοῦτου εἶνε εὐάερον, ἔχει ἐπιπλά ἐντελῶς καινεύρη, καθαριότητα ἀπαράμιλλον, περιποιήσιν ἐκτάκτον, καὶ τιμὰς συγκαταβατικάς.

Ἐν ἐνὶ λόγῳ τὸ Ξενοδοχείον

«Ἡ Κεντρικὴ Μεσαορία»

δύναται νὰ καταγενηθῇ πάντα ἐπισκεπτόμενον αὐτὸ.

Ἡ Νεκρὴ Θάλασσα

Ἀντικὴ ἐφημερίδι ηγείται τὰ ἐξῆς περὶ τοῦ μικροῦ πρίγκιπος Κνούδ, τετραετοῦς διαγόνου τοῦ βασιλέως τῆς Δανίας Χριστιανοῦ. Ὁ μικρὸς πρίγκις εἶνε πολὺ φλύαρος. Μίαν ἡμέραν ἀφ' ἑσπέρας τὴν πατέρα του μὲ χιλίας ἐρωτήσεις, ἔλαβε τὴν ἐξῆς ἀπάντησιν παρ' αὐτοῦ:

—Ποῦτε λοιπὸν τὰς ἀσέτους ἐρωτήσεις σου; ἀπέκτειν καὶ κάμνει ἐρωτήσεις ὁδῶν. Δίξον τῷ Θεῷ, ἐάν εἴσῃ βλάξ.

Τὸ παιδίον ἐσιώπησεν ἐπ' ὀλίγον. Ἐκίπτετο. Ἐπειτα:

—Πατέρα;

—Τί εἶπε πατὴρ μου;

—Θάπτεον ὁλοὺς τοὺς νεκρούς;

—Βεβαίως.

Μετὰ μικρὴν σιωπὴν:

—Πατέρα;

—Δὲν σοὶ ἐπιτρέπω παρὰ μίαν ἐρώτησιν πλέον. Τί τρέχει;

—Διὰ τὸ δὲν θάπτεον καὶ τὴν Νεκρὴν Θάλασσαν;

ΟΙ ΧΩΡΙΚΟΙ
ΤΗΣ ΜΑΝΤΖΟΥΡΙΑΣ

—Τί σημαίνει δε' αὐτοὺς ὁ πόλεμος.

—Ἐρήμωσις καὶ πείνα.

Τί γίνονται οἱ Κινεῖς χωρικοὶ τῆς Μαντζουρίας διαρκούτος τοῦ καταστρεπτικοῦ πολέμου, οὗτος διεξάγεται εἰς τὴν χώραν τῶν;

Δὲν εἶνε ἀδιάφορον νὰ ρ'ψωμεν ἐν βλέμμα καὶ εἰς τὸ ζήτημα αὐτό, ἐφ' ὅσον οἱ δύο πολέμοι ἀναπαύονται ἐκ τῆς μεγάλης περὶ τὸ Λιαογυάγγ μάχης—γράφει ἐκ Μοϋκδιν Ἀγγλος ἀνταποκριτής.

Τώρα οἱ Κινεῖς πρόσφυγες εἰσέρουσιν εἰς Μοϋκδιν, ὡς πρότερον συνέτρεον εἰς Χαϊτσέγγ, καὶ Λιαογυάγγ.

Εἰς ὁλοὺς τοὺς δρόμους κατηρεῖς σιωπηλαὶ συνοδεῖται κινεῖνται, ἐξ οἰκογενειῶν ἐγκαταλειπούσων τὰς εἰκίας τῶν, ἀπειλούμενας ὑπὸ τῶν ἡρμιστιῶν δεινῶν τοῦ πολέμου. Ἀγροτικά κάρρα, συρόμενα ὑπὸ ἰσχυρῶν ἱππαρίων καὶ ὄνων, ἀκολουθοῦμενα ὑπὸ τῶν ὀλίγων βοῶν, οἵτινες περισώζονται ἀκόμη, φέρουσι τὰ ἀπομεινάρια τῶν πλουσιῶν ἀποθηκῶν τοῦ σίτου καὶ τινὰ ἐκ τῶν σκευῶν τῶν οἰκίδων, μετὰ τῶν πολυαριθμῶν γυναικοπαίδων.

Πολλοὶ ὀλιγώτερον εὐτυχεῖς θανατίζονται νὰ σύρωνται περὶ διὰ μέσου τῆς παχυτάτης Μαντζουριακῆς λάσπης, δυνάμενοι νὰ συναποκομίσωσιν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν μόνον τὰ παιδιὰ τῶν. Ἀλλ' ὅτι δῆποτε καὶ αὐτοὶ ἤθελον περισώσῃ, ὅλοι ἔχουσιν ἀσπὴν δισθίν τῶν τῶν ἀγροτικά σκευῶν, καὶ τὸν μόνον καὶ ἀσπματικὸν πλοῦτον αὐτῶν, ἀποτιλούμενον ἀπὸ τὸν χέγγρον, ἐν ἄλλο εἶδος ὀνητηριακῶ, καὶ τὰ μπιζέλια, ὅλα ἔτιμα διὰ τὸ θῆρος. Ἐν τούτοις, ὁ ποιαδὲποτε καὶ ἂν ἦτο ἡ περιουσία τῶν, τίποτε ἄλλο πλὴν τῆς ἐυστυχίας τοὺς περιμένει κατὰ τὸν ἐπιπρόχρον χειμῶνα.

Ὁ πτωχὸς αὐτὸς κόσμος πηγαίνει εἰς Μοϋκδιν ἀπὸ ὅλας τὰς διευθύνσεις. Ἡ κοιλὰς τοῦ ποταμοῦ Χάιν, καὶ ὅλα τὰ χωρία κατὰ μήκος τῆς ὁδοῦ τοῦ Σινμιντγγ κυριολεκτικῶς ἡρημώθησαν, ἐπίσης καὶ τὰ ἐπὶ τῶν πρὸς ἀνατολὰς δρόμων, ἐφ' ἃ καὶ ὀλέκλῆρος ἡ πρὸς νότον εὐφρος ἐκτασις εἰμινεν ἐρημίας ἀνθρώπων.

Καὶ εἰς τὰ δάση.

Τὸ Μοϋκδιν, ὅμως, δὲν εἶναι τὸ μόνον καταρῦγιον, διότι μακρότερον πρὸς δυσμὰς οἱ κάτοικοι ἔχουσιν νὰ καταρῦγῳσι πέραν τοῦ ποταμοῦ Λιάο, ἀψηφόντες τοὺς ἐκ τῶν Χαγγυάων κινδύνους. Οἱ δὲ κατοικοῦντες εἰς τὰ μᾶλλον ἀπέχοντα πρὸς ἀνατολὰς μέρη καταφεύγουσιν ἐν τῷ τῶν παρθένων ἄσπῳ, μετὰ τῶν βουνῶν ὅπου οἱ Ἰθαγενεῖς Χριστιανοὶ ἐκρύβθησαν, τρεφόμενοι μόνον μετ' ἀγριοκίρσας, κατὰ τὴν τρομοκρατίαν τῶν Μοϋκδιν.

Αἱ πετῶσαι ὁδοὶ δὲν σέβονται τὴν οὐδετερότητα. Ἐπὶ πλέον δὲ ἡ οὐδετερότης, δι' ἐλ Κινεζικὸν χωρίον εἰς τῆς περιφέρειας τῆς μάχης, εἶνε πρόσθετος κίνδυνος, καθόσον ἐκτασις τῶν μαχομένων ὑποπτεύει ὅτι ὁ ἄλλος θάλει ὡς στή-

ριγμα τὸ χωρίον καὶ οὕτως ἀμφότεροι τὸ κανονισθούσι. Τοῦτο ἐξηγεῖ καὶ τὸν φαινομενικῶς ἐκτὸς πάσης ἀνάγκης ἐμπερησμένον πολλῶν χωρίων περὶ τοῦ Λιαογυάγγ. Τέλος οἱ στρατιῶται, πεινασμένοι ἀπὸ μακρὰς πορείας, εἴτε πιεζόμενοι ὑπὸ ἥττης ἢ μαινόμενοι ἐκ τῆς καταδιώξεως, δὲν πολυεξετάζουσι λεπτότητα συμπεριφορᾶς ἐν τῇ ἀνυπομονησίᾳ τῶν δι' εὐρείαν τροφῆς καὶ καυσόξυλων.

Ὁπουδὲποτε δὲ καὶ ἂν ἡγοράσθησαν μεγάλαι προμήθειαι ἀπὸ γεωργῶν αὐτοὶ δὲν ὠφελήθησαν· διότι καίτοι οἱ Ρῶσοι ἐπλήρωσαν γενναίας τιμὰς τὰ κέρδη ὅλα περιέρχονται εἰς χεῖρας ὀλίγων πανούργων προμηθευτῶν. Πολλάκις δὲ τὰ χρήματα τῶν γεωργῶν, ἐκ τροφίμων ἢ ἀποζημιώσεων, ὑπεξήρθησαν ὑπὸ ἀχρείων διερμηνέων.

«Ἐνομφεῦθην μίαν φήμην.»

Ἐνας γεμρὸς καὶ μια νόμῃ ἐμύθανον εἰκοστέσσαρες ὥρας μετὰ τὸν γαμὸν τῶν εἰς τὴν ἐξουδοχίαν τῆς Νιάς Ἰσχυρῆς ὅτι ἡ πάτησαν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον.

—Μοῦ εἶπες ὅτι ἀνέστης ἐν τῷ αὐτοῦ ὄν, ἀνέκρεζεν ἱκεῖνη.

—Αὐτὸ ἦτο πρὸς δύο χρόνων, ἀπεκρίθη ἱκεῖνος, ἀλλὰ ἐπῆραν ὅλα εἰς οἶκον. Δὲν πειράζει ὅμως, θὰ νὰ καταφέρωμεν μετὰ 30.000 λίρας πρὸς τὸν ἑαυτοῦ θῆρος σου.

—Δὲν σοῦ εἶπα ποτὶ αὐτό, ἦτο ἡ ἐπίτησις. Ἐχούσης τὴν φήμην ὅτι ἄλλος μοῦ προσέφερε τὸ πρῶτον αὐτὸ ὅταν τὸν ἡπείλησα ὅτι θὰ τὸν ἐντάξω εἰς τὴν περιχρῆσιν τῆς ὑποσχέσεώς σου.

—Τότε λοιπὸν ἐνομφεῦθην μίαν φήμην, ἀνεφάνησε ἱκεῖνος.

Ὁ κύριος γαμβρὸς ἔκρινεν ἱκεῖνος ὅτι μίαν ὥραν πρὸ τοῦ γαμβροῦ ἡπείλησεν τὸν συνέληφθῃ κατηγορουμένην διὰ μεγάλην λωποδυσίαν, ἀπελυθῆναι ὑπὸ ἑγγύτην.

ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ

Ὁ ὑποφαινόμενος λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ πληροφορήσω τοὺς προσημένους ἐκ τῶν ἄλλων μερῶν τῆς Νήσου νὰ στείλωσι τέκνα τῶν εἰς τὸ Παρθενάγειον Λευκωσίας, ὅτι δέχονται ἐν τῇ κατὰ τὴν συνοικίαν Ἀγίου Σάββα οἰκίᾳ μὲν οἰκοτρόφους, παρέχων αὐτοῖς ὠμάτιον εἰς τὸ ἰσόγειον ἢ τὸ δεῦτερον πάτωμα, μετὰ ἡ ἀνευ τροφῆς.

Οἱ βεβυλόμενοι δέον νὰ μετὰ πληροφορήσων ἐγκαίρως.

Κύριλλος Ἰαπεμέδης,
ἱερεὺς Τριπλιώτου.

Ο κ. Μ. Δ. ΛΟΪ-ΖΙΑΗΣ
ἐν Καίρῳ.

Πωλεῖ γραμματίαν τοῦ γνωστοῦ λίαν ἐπικερδοῦς «Προνομιούχου Βασιλικῆς Οὐγγρικοῦ Λαχείου.» Ὁλόκληρος ἀριθμὸς τιμᾶται εἰκοσιονοκτὼ σελλίνων. Ὁ ἡμῖς δὲ δικατέστρα σελλίνια. Τὸ τέταρτον ἀριθμοῦ ἐκτὰ σελ. καὶ τὸ ὄγδοον τρίτον καὶ ἡμισὺ σελ.

Ἐξ κληρώσεως ἐντὸς ἐξ μηνῶν, κατὰ τὰς ὁποίας ἐκ τῶν 110,000 ἀριθμῶν κερδίζουν αἱ 55,000.

Ὁ κ. Μ. Δ. Λοΐζιδης ἔχει ἐν Καίρῳ τὴν ἑαλειτέραν πελατιαν.

ΚΥΠΡΙΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΓΠΕΥΘΥΝΟΣ

Κ. Φυλακτοῦ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

(Προπληρωτέα.)

Εἰς τὰς πόλεις τῆς Κύπρου σελ. 12.

Εἰς τὰ χωρία » 10.

Διὰ τοὺς Δημοδιδασκάλους » 10.

Ὅπου δὲν ὑπάρχουν ταχυδρομεῖα » 8.

Εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 20.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἀγγελίαι: ὁ στίχος γρ. 2.

Διατριβαί: ἰδιαιτέραι συμφωνίαι.

Κυβερνητικὰ ἑγγράφα ὁ στίχος πρὸς 3 πέν

Τὰ χειρόγραφα

δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ἐν τῇ Στοᾷ Φανερωμένης.

Αἱ ἐπιστολαὶ δέον νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ «Κυπρίου.»

ΔΗΛΩΣΙΣ

Οὐδεμίαν πληρωμὴν θὰ ἀναγνωρίζω ὡς γενομένην διὰ λ/σμόν μου, ἐκτὸς ἐὰν γίνῃ ἀπ' εὐθείας εἰς ἐμέ ἢ εἰς ἄνθρωπον ἐξουσιοδοτηθέντα ὑπ' ἐμοῦ ἐγγράφως πρὸς τοῦτο.

Ἐν Λευκωσίᾳ

τῇ 9/22 Σεπτεμβρίου, 1904.

Ν. Γ. ΧΡΥΣΑΦΙΝΗΣ

Δικηγόρος.

Προνομιούχον Βασιλικὸν
Οὐγγρικὸν Λαχεῖον.

Ἐξ 110,000 λαχνῶν.

Κερδίζουσιν αἱ 55,000.

Ἐκκυβεύσεις 6 κατ' ἔτος.

Ἐκαστος λαχνὸς ὑποδιαιρεῖται εἰς δεύτερα, τέταρτα καὶ ὀγδοα. Ἐκαστον ὀγδοον τιμᾶται γρόσια 30.

Τὰ κέρδη πληρώνονται ἀμέσως. Ζητήσατε λαχνούς καὶ λεπτομερεῖς πληροφορίας παρὰ τοῦ κ. Μ. Κ. ΦΥΛΑΚΤΟΥ.

Μέγα Βιβλιοπωλεῖον

Κ. Γ. ΡΩΣΣΟΥ.

Πλὴν πλουσιωτάτης συλλογῆς πάντων τῶν διδακτικῶν βιβλίων, τῶν δοκιμωτέρων συγγραμμάτων, εὐρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ τὰ ὑφ' ἡμῶν συμφώνως τῷ προγράμματι τῶν σχολείων τῆς Κύπρου ἐκδοθέντα βιβλία ὡς ἑξῆς:

Ἑλληνικὴ Ἱστορία, ὑπὸ Π. Ν. Τσιχλίνη καὶ Ι. Γ. Ἰωαννίδου, διὰ τὴν γ', δ', ε', καὶ ε' τάξιν.

Συλλογὴ Ποιημάτων, ὑπὸ Α. Ἰωαννίδου.

Προσευχαί.

Λίαν δὲ προσεχῶς θὰ κομίσωμεν ἀπαντὰ τὰ διδακτικὰ βιβλία τοῦ κ. Θεοδώρου Ἀποστολοπούλου.

Κ. Γ. ΡΩΣΣΟΥ

ΛΟΓΙΚΟΝ...ΑΛΟΓΟΝ

- Ίππος σχεδόν άνθρωπος.
- Τί έκαμεν ένώπιον Συμβουλί-
ου έπιστημόνων.

Είς τὸ Βερολίνον πρὸ τινων ἡμερῶν ὁ ἰδιοκτήτης ἑνὸς ἵππου ὑπέβαλεν αὐτῇ-
σιν εἰς τὰς Ἀρχὰς ζητῶν νὰ διορισθῇ
συμβούλιον ἐξ ἐπιστημόνων ἵνα ἐξετάσῃ
τὰ...λογικὰ προσόντα τοῦ ἵπ-
που του.

Καὶ τὸ συμβούλιον τῶν ἐπιστημόνων
διορισθέν, συνελθόν, καὶ ἐξετάσαν τὰ
κατὰ τὸν ἵππον, διεπίστωσε καὶ ἐπεκύ-
ρωσε τὸν ἰσχυρισμόν τοῦ ἰδιοκτήτου ὅτι
τὸ ζῷον του εἶνε περικοιμισμένον μὲ κα-
τι σχεδὸν ὁμοίον πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην
διάνοιαν.

Καὶ ἄλλοι ἵπποι καὶ ζῶα ἔχουσιν ἃ
χρῆ εἰς τόσον βαθμὸν ἀναπτύξιν, ὥστε
ν' ἀποκρίνονται ἀλανθᾶτως εἰς ἐρωτή-
σεις, ὅλα ὅμως τὰ συμπεράσματα τὰ ἐ-
ξαχθέντα ἐκ τούτου ἦσαν ὅτι τὰ ζῶα εἴ-
χον θαυμασίαν μνήμην. Ἀλλὰ δὲν εἶνε
περίπτωσης μνήμης καὶ τὸ φαινόμενον
τοῦ Χάνς, τοῦ ἵππου δηλαδὴ περὶ οὗ
πρὸκειται. Διότι αὐτὸς...συλλαβίζει, ἀ-
ριθμεῖ, διακρίνει, τὰ χρώματα, γινώσκει
τὸ δεξιὸν ἀπὸ τοῦ ἀριστεροῦ, προσθέτει,
ἀφαιρεῖ, πολλαπλασιάζει, διαιρεῖ, κατα-
λαμβάνει τὰ κλάσματα, δύναται νὰ λέ-
γῃ τὴν ὥραν, καὶ ἀναγινώσκει τὴν δια-
φορὰν μεταξὺ ἑνὸς τραγουδιοῦ καὶ ἄλλου.

Ὁ Χάνς κατατάσσεται ἀπὸ ἱπποδρόμου
νὰ τῆς Κεντρικῆς Ρωσσίας. Ὁ ἰδιοκτή-
της τοῦ, Γουλιέλμος φόν Ὅστεν, εἶναι
γερμάνος, λευκοῦ, μετ' ἀπείρως ὑπομονητι-
κὸν βλέμμα ἐκ τούτου γηραιὸς δοξα-
μοῦς του, ἀνθρώπος ἐντιμότατος, πρῶ-
τον διευθυντὴς Σχολείου—ἀνθρώπος τε-
λὸς πάντων τελείως ἀπαστραφέντος τὰ
παιγνίδια ἐκείνα εἰς τὰ ὁπερὰ συνηθίζουσι
τὰ ζῶα εἰ δαμασκαὶ τῶν ἵπποδρομιῶν.
Ὁ Χάνς εἶνε τὸ ἀποτέλεσμα τεσσάρων
ἐτῶν σφοδρᾶς μεθοδικῆς παιδείας, ἐ-
φαρμοσθείσης εἰς τὴν ἀνεπτυγμένην διά-
νοιαν τοῦ ζῴου.

Ἐν ἐκ τῶν φυσικῶν πλεονεκτημάτων
τοῦ Χάνς εἶνε ὁξυδερκὲς ὁμα πρὸς ἀνα-
γνώρισιν τῶν σχημάτων καὶ τῆς ὁμοι-
ότητος. Τόσον δὲ ἐπιμελῶς ἀνέπτυξε τὸ
πρὸς τὸ τοῦτο διδάσκαλός του ὥστε τὸ
ζῷον δύναται ν' ἀναγινώσῃ ἀνθρώπους
ἐκ τῶν φωτογραφιῶν των. Ὑποθέσατε
ὅτι ὑπάρχουσιν ἐξ ἀνθρώπων ἰστάμενοι εἰς
γραμμὴν ἐνώπιον τοῦ Χάνς. Ἄς ὀνομα-
σθῶσι διὰ τῶν ἀριθμῶν 1, 2, 3, 4, 5
καὶ 6. Ὁ κύριος φόν Ὅστεν κρατεῖ τὰς
φωτογραφίας τῶν ἀνθρώπων τούτων.
Λαμβάνει μίαν καὶ ἐρωτᾷ τὸν Χάνς:

—Τίνος εἶνε ἡ εἰκὼν αὕτη;

Μὲ τρία κτυπήματα διὰ τοῦ ποδὸς τοῦ
ὁ Χάνς δηλοῖ ὅτι εἶνε ἡ φωτογραφία τοῦ
ἀριθμοῦ 3, ἢ μὲ ἐξ κτυπήματα ὅτι εἶναι
τοῦ 6, καὶ οὕτω καθέτης.

Ἐοιδάχθη νὰ λέγῃ τὴν ὥραν βλέπων
ἐν ὥρολόγιον. Τόσον ὁξυδερκὲς εἶνε τὸ
βλέμμα του ὥστε διακρίνει τοὺς δύο δεί-
κτας, ἔμαθε δὲ καὶ τοὺς λατινικοὺς ἀριθ-
μοὺς ἐκ τῆς πλακῆς τοῦ ὥρολόγιου.

—Τί ὥρα εἶνε; ἐρωτᾷ ὁ κύριος φόν Ὅ-
στεν κρατῶν τὸ ὥρολόγιόν του πρὸ τῶν
ὀφθαλμῶν τοῦ ἵππου. Ἄς ὑποθέσωμεν
ὅτι εἶνε 4 καὶ 1/2. Ὁ Χάνς δίδει τέσσα-

ρας κτύπους μὲ τὸν πόδα του, ἔπειτα
σταματᾷ καὶ κατόπιν κτυπᾷ ἄλλας ἐξ
φορᾶς διὰ νὰ δείξῃ ὅτι ὁ λεπτοδείκτης
δηλοῖ ἐξ ἑνὸς μέρους πρὶν φθάσῃ εἰς τὸ VI.

Δὲν εἶνε ὑπερβολικὸν νὰ ληθῇ ὅτι ὁ
Χάνς γινώσκει καὶ κλάσματα; Ὁ κύριος
του σύρει ἐπὶ μακροπρόσχω μὲ κλωκίαν
μίαν γραμμὴν, ἔπειτα διαιρεῖ τὴν γραμμὴν
εἰς ἑπτὰ, τρίτα, τέταρτα κτλ. εὐδύνων
μέρη αὐτῆς μὲ τὸν δάκτυλόν του. Διή-
ρυσεν οὕτω γραμμὴν τινα εἰς πέντε. Ἀγ-
ρευθὲν πρὸς τὸν Χάνς, λέγει:

—Ποσας διαιρέσεις ἔκαμε εἰς τὴν
γραμμὴν αὐτήν;

Ὁ Χάνς κτυπᾷ πέντε μὲ τὸν πό-
δα του

Ὁ Χάνς δύναται πρὸς τοῦτοις νὰ συλ-
λαβήσῃ οὐρανὸν ποτε λέξιν τῆς γερμανι-
κῆς, παρ' ὅλας τὰς δυσχερεῖας τῆς γλώσ-
σης ταύτης!

Η ΑΙΜΑΤΗΡΟΤΑΤΗ ΜΑΧΗ

Ἀπὸ ἑκατὸν καὶ πλέον ἐτῶν δυσκό-
λως θὰ εὐρηγῇ ἐν τῇ ἱστορίᾳ μάχην
παρμοίαν πρὸς τὴν διεξαχθεῖσαν ἐπὶ
δωδεκαήμερον πρὸ τοῦ Ἀιαγουάγγ. Με-
γάλαι μάχαι συνέβησαν ἀπὸ ἑνὸς αἰ-
ῶνος, ἀλλὰ λυσσώδεις τε καὶ ἀγριώτε-
ρα τῆς τοῦ Ἀιαγουάγγ δὲν ἀναφέρεται
εἰς τὰ χρονικά τῆς ἱστορίας.

Κατὰ τὴν μάχην τοῦ Ἀουστέρλιτς
τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1805 ἠγωνίσθησαν
80,000 Γάλλοι καὶ 90,000 Ρωσσοαυ-
στριακοί. Αἱ γαλλικαὶ ἀπώλειαι ἀνῆλ-
θον εἰς 7,000, τῶν δὲ ἀντιπάλων εἰς
20,000.

Ἡ μάχη τοῦ Ἀγραμ ἐγένετο τὸν Ἰ-
ούλιον τοῦ 1809, εἰς ταύτην δὲ Ἰλα-
βὸν μέρος 150,000 Γάλλοι κατὰ 140
χιλ. Αὐστριακῶν, ἔκαστὸν τὸ ὅσον ἦσαν
16,000 Γάλλων καὶ 24,000 Αὐστρι-
ακῶν.

Εἰς τὴν καταστροφικὴν μάχην τῆς
Μόσχας ἀπωλείσθησαν 30,000 Γάλλοι
καὶ 60,000 Ρῶσσοι.

Ἡ μάχη τῆς Λειψίας, τῆς Σαδὸβας,
καὶ ἄλλαι ἦσαν ὡσαύτως μυριάκιαι.
Τὸ ρεζέρ ὅμως κατὰ τὴν φονικότητα
καὶ τὴν πεισματώδη ἐκτελέσειν ἱππο-
νὴν ἔχει ἡ μάχη τοῦ Ἀιαγουάγγ. Διότι
κατ' αὐτὴν Ἰλαβὸν μέρος ἐν συνόλῳ ἡ-
μισυ περίπου ἑκατομμύριον στρατῶν, ὁ
ἀριθμὸς τῶν τηλεδολῶν ἀνῆρχετο εἰς 2,
000, νεκροὶ δὲ καὶ τραυματῆται ἴπσαν ὑ-
πὲρ τὰς 50,000 χιλιάδας.

Καπέλλα

Λογῆς-λογιῶν.

Εἶναι γνωστὸν, ὅτι ἑκαστὸς λαὸς ἐ-
φρόντισε νὰ ἐπιούρῃ ἰδιαιτέρα καπέλλα,
διὰ νὰ προφυλάττεται ἀπὸ τὰς φλεγού-
σας ἀκτίνας τοῦ θιρινοῦ ἡλίου.

Ὁ διδάσκαλος τῆς χειροτεχνίας κ. Χ.
Γ. ΡΩΣΣΟΣ, τοῦ ὁποῦ τοῦ γνωστὸν
κατάστημα εὐρίσκειται εἰς τὴν Στράν
Φανερωμένης, ἐφρόντισε νὰ προμηθευθῇ
σχέδια τοιούτων εὐεργετικῶν καπέλλων.

Κατασκευάζει δὲ τῶρα ὁ ἴδιος, ἀσυχ-
κρίτως στερεώτερα καὶ ἀσυνκρίτως ἐ-
φθηνότερα, παντὸς εἶδους καπέλλα.

HOLLANDSCHE CREDITBANK

AMSTERDAM (HOLLANDE)

ΟΛΛΑΝΔΙΚΗ
ΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΑΜΣΤΕΡΔΑΜΟΥ

[Ἀναγνωρισθεῖσα διὰ βασιλικῶν διαταγ-
μάτων τῆς 29ης Ἰουλίου 1890,
τῆς 25ης Μαρτίου 1891 καὶ τῆς 7ης
Σεπτεμβρίου 1900.]

ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

Ἀσφαλὲς τοποθέτησις χρημάτων.
Ἐλπίδες μεγάλων κερδῶν.

Τῆς Τραπεζῆς ταύτης αἱ λαχειοφό-
ροι ὁμολογίαι διαρροῦνται εἰς τρεῖς τά-
ξεις.

Τῆς Α' ΤΑΞΕΩΣ αἱ λαχειοφόροι ἴ-
χουσιν ἀξίαν φράγκων χρυσῶν 180.

Τῆς Β' ΤΑΞΕΩΣ αἱ λαχειοφόροι ἴ-
χουσιν ἀξίαν φράγκων χρυσῶν 300.

Τῆς Γ' ΤΑΞΕΩΣ αἱ λαχειοφόροι ἴ-
χουσιν ἀξίαν φράγκων χρυσῶν 800.

Ὁ ἀγοραστὴς δύναται νὰ πληρώσῃ τὰ
ποσὰ ταῦτα κατὰ μηνιαίας δόσεις διὰ
μὲν τὰς ὁμολογίας τῆς α' τάξεως κατα-
βάλλον μηνιαίως φρ. χρυσῶν 6· διὰ τὰς
τῆς β' τάξεως φρ. χρ. 10· καὶ διὰ
τὰς γ' τῆς τάξεως φράγκα χρυσῶν 20.

Ὁ πρῶτος λαχνὸς τῶν ὁμολογιῶν τῆς
α' τάξεως κερδίζει τὸ ποσὸν φρ. χρυσῶν
100,000.

Κληρώσεις κατ' ἔτος ΔΕΚΑ ΠΕΝ-
ΤΕ.

Ὁ πρῶτος λαχνὸς τῶν ὁμολογιῶν τῆς
β' τάξεως κερδίζει τὸ ποσὸν φρ. χρυσῶν
150,000.

Κληρώσεις κατ' ἔτος ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ
Ὁ πρῶτος λαχνὸς τῶν ὁμολογιῶν τῆς
γ' τάξεως κερδίζει τὸ ποσὸν φρ. χρυσῶν
600,000.

Κληρώσεις κατ' ἔτος ΕΙΚΟΣΙΕΝ-
ΝΕΑ.

Εἰς τὸν καταβάλλοντα ἀμέσως πέντι
τούλάχιστον δόσεις γίνεται ἐκπτώσις
5 ο/ο.

Μετά τὴν καταβολὴν τῆς πρώτης δό-
σεως ὁ ἀγοραστὴς λαμβάνει τὸ συμβόλαι-
ον, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ ὑπάρχουσιν ἀναγι-
γραμμένα αἱ λεπτομέρειαι τῶν δικαιω-
μάτων ὧν μετέχει καὶ οἱ ὅροι.

Μετά τὴν καταβολὴν τῆς δευτέρας δό-
σεως ἀποκτὰ τὸ δικαίωμα συμμετοχῆς
εἰς τὰ κέρδη.

Πλειότεραι πληροφορίες δίδονται ὑπὸ
τοῦ κ.

Μ. Κ. ΦΥΛΑΚΤΟΥ
ἀντιπροσώπου τῆς ἐταιρείας ἐν Λευκωσίᾳ